Pregaria.cat

Entrada

El búnquer de l'ànima

Era una pel·lícula que representava els darrers mesos de la segona guerra mundial. Les imatges ens portaven terra endins vers el gran búnquer de l'estat major. En el fons de tot, fortificat per grans blocs de ciment... hi havia l'entrada del búnquer. Un lloc ample, fins i tot decorat, on s'hi podia viure, menjar, treballar, estimar... on es prenien les grans decisions sobre plànols que penjaven de les parets, que podien afectar a molta gent..... però al marge de tota llum natural, de l'aire, de la pluja, dels arbres i la temperatura real.

Escolta, què potser tens també un búnquer en el fons de la teva ànima? Vols dir que no t'hi has fet un amagatall segur, més enllà de la realitat del món, de la gent, del dia a dia, intentant decidir el que et cal, desconnectat de la vida concreta?

El búnquer fonamentalment és un lloc excavat per trobar una seguretat i on no hi pugui entrar cap persona que no sigui de la colla. Si, per casualitat i curiositat hi entrés algú de fora, seria immediatament agafat, i, com a mínim, tret a fora sense cap mena de contemplacions.

Hi estàs bé, no? Amb els teus... amb el teu mòbil, amb el teu *messenger,* amb la desconnexió, aïllat, protegit.... tapat, íntim.....i a dalt!... Tot és una porqueria, els polítics, l'església, l'economia, la sanitat, el tercer món... no hi ha res a fer. Ja ni t'importa: passo...passo... passo... Jo.... Jo.... Jo.... BUNQUER DE L'ANIMA.

Però aquella tarda es va obrir la porta. Algú havia baixat discretament, et va mirar, era llum, es va apropar..." Vine, dóna'm la mà, i si vols surt d'aquí. Deixa el teu búnquer i torna a la vida, respira l'aire, escolta el vent, mira la gent, trobat en els altres... i , si us plau, no malgastis més la teva joventut en un jo tancat en ell mateix ".

(Mateu 9, 9-13)

Mentre se n'anava, Jesús veié tot passant un home que es deia Mateu, assegut al lloc de recaptació d'impostos, i li digué:

--Segueix-me.

Ell s'aixecà i el va seguir.

Després, mentre era a taula a casa seva, van acudir-hi molts publicans i altres pecadors i es posaren a taula amb Jesús i els seus deixebles. Quan els fariseus ho veieren, digueren als deixebles:

--Per què el vostre mestre menja amb els publicans i els pecadors?

Jesús ho va sentir i digué:

--El metge, no el necessiten els qui estan bons, sinó els qui estan malalts. 13 Aneu a aprendre què vol dir allò de: El que jo vull és amor, i no sacrificis. No he vingut a cridar els justos, sinó els pecadors.